

מ"ת 66916/01/18 - אליהו סטיב במברון נגד מדינת ישראל - פמ"ד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 66916-01-18 ישראל נ' במברון(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 416062/2017

בפני המבקש
כבוד השופט נסר אבו טהה
אליהו סטיב במברון (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד אסתר בר ציון
נגד מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי)
משיבה
החלטה

1. המבקש עצור עד תום ההליכים על רקע כתב האישום המייחס לו לכאורה ביצוע עבירות של סחיטה (מספר עבירות), זיוף מטבע פשוטה - עבירות רבות לפי סעיף (1)477, (1)477, (3)477 לחוק העונשין, זיוף (מטבעות המיל) בכוונה לקבל באמצעותן דבר במרמה - עבירות לפי סעיף 418 אמצע לחוק העונשין (ראה החלטה מיום 12.03.2018).

2. בתאריך 16.04.2018, הגיש המבקש ערר לבית המשפט העליון **בבש"פ 2845/18**, שנידון בפני כב' השופט נ. סולברג. במסגרת ההחלטה קבע בית המשפט העליון, כי הוסכם על מחיקת הערר, לצד כך ששרות המבחן יגיש לבית המשפט המחוזי תסקיר עדכני בו יתייחס לחלופת מעצר שלא נבחנה עד כה. עוד קבע בית המשפט העליון, ככל **שהתסקיר יהיה חיובי, תהיה זו עילה להגשת בקשה לעיון חוזר** שטענות הצדדים שמורות להם.

3. בתאריך 05.08.2018, הגישה ב"כ המבקש בקשה לקביעת מועד דיון, תוך ציון, כי נמסר לה משרות המבחן, כי התסקיר יוגש עד ליום 16.08.2018.

הבקשה הובאה בפני סגן הנשיאה, כב' השופט נתן זלוצ'ובר, ושם קבע: **"בבית המשפט העליון נקבע: "ככל שהתסקיר יהיה חיובי, תהיה זו עילה להגשת בקשה לעיון חוזר כשטענות הצדדים שמורות להם". התסקיר טרם הוגש ולא ידוע אם כן אם יש עילה לעיון חוזר. לתגובת פמ"ד בתוך 5 ימים".**

4. בתאריך 16.09.2018, ולאחר שהמשיבה עיינה בתסקיר שגובש בעניינו של המבקש, עתרה בתגובתה לדחות על הסף את בקשת המבקש לעיון חוזר בהחלטה לעצרו עד תום ההליכים, וזאת מאחר ושרות המבחן מצא כי מדובר בחלופה שלא תוכל לאיין את עילות המעצר הקיימות בעניינו של המבקש, שכן הערבים המוצעים הם **אשתו של המבקש**, לגביה נקבע עוד בתסקיר הקודם, כי מדובר בערבה שאינה

מתאימה לפקח על המבקש לאור מערכת היחסים המורכבת ביניהם והעדר כל סמכות שלה ביחס אליו.

באשר לערב האחר, מר **אביב ישראל**, שרות המבחן התקשה להבין עד כמה הקשר בינו ובין המבקש משמעותי, ולעומת זאת, התרשמו כי מר אביב בעיקר מעוניין לרצות את אחותו של המבקש, איתה הוא מצוי בקשר זוגי. בנוסף, החלופה המוצעת הינה **החזרתו של המבקש לביתו** - חלופה שנבחנה אף היא על ידי שרות המבחן בעבר, ונפסלה במסגרת החלטת המעצר.

לגישת המשיבה, ברי כי לא מדובר ב"**תסקיר חיובי**" כמשמעו בהחלטת בית המשפט העליון במסגרת בש"פ 2845/18, לכן, בהעדר כל נסיבה חדשה או שינוי של הנסיבות שעמדו בבסיס החלטת המעצר, עתרה המשיבה שוב להורות על מחיקת הבקשה על הסף, תוך הדגשה, כי סטייה מהמלצה שלילית של שרות המבחן, תיעשה בהתקיים טעמים ונימוקים כבדי משקל בלבד. (ראה בש"פ 3253/10) בעניינו, משלא הוצג כל טעם כזה לסטייה מהמלצתו השלילית של שרות המבחן בנוגע לחלופה המוצעת.

5. בתאריך 16.09.2018, קבע בית המשפט, כי דין הבקשה לעיון חוזר להידחות, מהטעמים והנימוקים נשוא תגובת המשיבה וכן ברוח החלטת בית המשפט העליון **בבש"פ 2845/18**, שניתנה בעניינו של המבקש. דהיינו ("**ככל שהתסקיר יהיה חיובי, תהיה זו עילה להגשת בקשה לעיון חוזר**".)

6. בתאריך 07.10.2018, הוגש ערר לבית המשפט העליון על ידי המבקש כנגד החלטת בית המשפט נשוא סעיף 5 לעיל, שניתנה מבלי לקיים דיון במעמד הצדדים - בית המשפט העליון קבע בהסכמת המשיבה כי היה מקום לנהל דיון בבקשת העורר בפני בית משפט קמא ועל כן הורה על החזרת הדיון לבית המשפט המחוזי, תוך שמירת מלוא טענות הצדדים ביחס לבקשה לגופה. (ראה החלטת **כב' השופט י. אלרון בבש"פ 6820/18**)

7. בתאריך 21.10.2018, ובהתאם להוראת בית המשפט העליון, התקיים דיון במעמד הצדדים במסגרתו חזרה ב"כ המבקש על בקשתה להורות על שחרורו של המבקש לחלופת המעצר שהוצעה ונבחנה בשרות המבחן ולא הומלצה. לחילופין, להורות על מעצרו של המבקש במתכונת של אזוק אלקטרוני, וזאת מהטעמים הבאים: ראשית, העובדה שהשותף לכתב האישום (הנאשם 2), שוחרר בהסכמה בתחילת ההליך לחלופת מעצר, וכיום נתון בתנאי מעצר בית חלקי, על אף שמיוחסות לו אותן עבירות המיוחסות למבקש (טענת אפליה). שנית, עברו הפלילי של המבקש אינו כה מכביד (24 הרשעות) ולא ריצה בעברו מאסר מאחורי סורג ובריח, לכל היותר, מאסר בדרך של עבודות שרות. שלישית, המבקש נתון במעצר לראשונה בחייו תקופה כה ממושכת יחסית (קרוב לעשרה חודשים), וחווית המעצר קשה ביותר ואף מהווה גורם מרתיע עבורו. רביעית, מצבו הרפואי של המבקש, שהינו חולה לב, ובעבר הושתל בלבו קוצב - במהלך תקופת מעצרו הובהל לבית החולים "סורוקה" לפני כחודשיים, נבדק, טופל תרופתית והוחזר לבית המעצר. חמישית, אין למבקש מיקום אחר של חלופת מעצר ומקומה בביתו שלו באשדוד הינה חלופה טובה ואין כל בסיס לסברת שרות המבחן, כי בביתו של המבקש התנהלו קשרים שוליים. עוד בהקשר זה נטען, כי ניתן להורות על מגבלות שונות במסגרת תנאי השחרור או

השמה באזוק אלקטרוני. שישית, אשר לערבים שנפסלו על ידי שרות המבחן - נטען, כי בניגוד להתרשמות שרות המבחן, הערבים הותרו רשם חיובי בפני באת-כוח המבקש בדבר הבנתם למשימת הפיקוח והתפקיד שנוטים על עצמם כערבים וכמפקחים. מה גם, הערב המוצע ישראל אביב, מתגורר בסמיכות למגורי המבקש ואף שימש בעבר כערב וכמפקח תקופה ממושכת ומכיר היטב את המבקש. באשר לרעיותו של המבקש - עסקין באישה סמכותית, רצינית, אשר עבדה כסייעת בגן ילדים ועברה לאחרונה טיפול אף בנושא העצמה נשית. שביעית, התארכות ההליכים - נטען, כי חרף חלוף עשרה חודשים, טרם החל כלל ועיקר משפטו של המבקש.

8. ב"כ המשיבה מנגד, עתר לדחות את הבקשה לעיון חוזר, וזאת מהטעמים הבאים: ראשית, לא מתקיימת עילה לעיון חוזר, לפי סעיף 52 לחסד"פ, וגם לא לפי החלטת בית המשפט העליון, מפי כב' השופט נ. סולברג בעניינו של המבקש בבש"פ 2845/18. שנית, לגופם של דברים נטען, כי שרות המבחן במסגרת התסקיר המשלים, בחן בשנית את אותה חלופה שנבחנה ונפסלה בתסקיר הראשון, ושוב הגיע למסקנה, כי אין בחלופה המוצעת לרבות שני הערבים המוצעים, כדי לתת מענה הולם לרמת המסוכנות הנשקפת מן המבקש. שלישית, לא הובאו טעמים ונימוקים כבדי משקל, המצדיקים סטייה מהמלצה שלילית של שרות המבחן. רביעית, אין כל מקום לטענת האפליה בין המבקש לבין הנאשם 2, לאור העובדה שמדובר במעורבות שונה לחלוטין בביצוע העבירות. הדברים ברורים רק למקרא כתב האישום וכן הדברים עולים מחומר החקירה. מה גם, לנאשם 2 אין עבר פלילי. בנוסף, גם לא מיוחסות לנאשם 2 עבירות של סחיטה באיומים, ועל כן אין שום מקום להשוואה בין השניים. עוד בהקשר זה נטען, כי בית המשפט התייחס לטענה זו בנימוקי החלטתו מיום 12.03.2018, סעיף 12, עמ' 17. חמישית, באשר להימשכות ההליכים - נטען, כי קבועים שלושה מועדי הוכחות (24.10.2018, 31.10.2018, 07.11.2018). עוד בהקשר זה נטען, כי טענה מסוג זה מקומה בהליך לפי סעיף 62 לחוק המעצרים ולא במסגרת בקשה לעיון חוזר. שישית - אשר למצבו הרפואי של המבקש - הרי שאין כל אינדיקציה מטעם שב"ס או שרות המבחן, בדבר קושי הנובע ממצב רפואי, וגם מבקשת המבקש עצמו, עולה, כי הטיפול הניתן לו בשב"ס הינו משביע רצון. אשר ל"חווית המעצר הקשה" - מהתסקיר עולה, כי המבקש השתלב בעבודה במהלך מעצרו, ומשתתף בפעילויות רווחה שונות ללא כל דיווח על קשיים מיוחדים. שביעית - גם ההערכה המחודשת בתסקיר המשלים בנוגע לרמת המסוכנות נותרה בעינה, היינו, מהמבקש נשקפת רמת סיכון גבוהה להמשך מעורבות בפלילים. בהקשר זה נטען, כי לחובת המבקש 25 הרשעות קודמות במגוון עבירות בתחום האלימות והרכוש ונידון במרביתן לעונשים צופי פני עתיד, לצד מאסר לריצוי בעבודות שרות (ת"פ 11010-01-16, בית משפט השלום קריית גת).

9. להשלמת התמונה - אתמול - 28.10.2018, הוארך מעצרו של המבקש ב-90 ימים בהתאם לסעיף 62 לחסד"פ, בהסכמה בבית המשפט העליון **בבש"פ 7472/18**.

10. אשר למסוכנות של המבקש - הערכת המסוכנות נותרה בעינה גם בתסקיר העדכני, היינו שמהמבקש נשקפת רמת מסוכנות גבוהה להמשך מעורבות בפלילים.

11. אשר לחלופה המוצעת - למעשה, מדובר באותה חלופה שנבחנה בתסקיר הראשוני וגם בתסקיר המשלים ולא הומלצה על ידי שירות המבחן לאחר שנבחנה באופן יסודי ומעמיק, הן ביחס למיקום החלופה והן ביחס לטיב הערבים והמפקחים, על רקע מאפייני אישיותו הבעייתיים של המבקש וכן עברו הפלילי.

למעשה, הסנגורית באה בטרוניה כנגד עורכי התסקיר, ואין בידי לקבל את השגותיה, שכן מדובר באנשי מקצוע מיומנים שלהם מומחיות בבחינת התנהגותו של הנאשם המובא בפניהם, סביבתו, משפחתו והאינטראקציה ביניהם, ויש לתת לעמדתם משקל משמעותי.

12. אשר לטענת האפליה - דינה להידחות, מאותם טעמים ונימוקים שעמד עליהם בית המשפט בהחלטתו מיום 12.03.2018.

13. אשר להימשכות ההליכים - טענה זו מקומה להתלבן במסגרת דיון על פי סעיף 62 לחסד"פ. לגופם של דברים - מעיון בתיק העיקרי עולה, כי פרשת התביעה החלה ונשמעו מספר עדים. כמו כן, קבועים שני מועדים נוספים (31.10.2018, 07.11.2018).

14. על רקע המתואר לעיל, ולאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים, ועיינתי בתסקיר המשלים וכן בכלל ההחלטות שניתנו בעניינו של המבקש, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין הבקשה לעיון חוזר בשלב זה להידחות, וזאת הן מאותם טעמים ונימוקים שעמדו בבסיס החלטת מותב זה מיום 12.03.2018 בדבר מעצרו של המבקש עד תום ההליכים, והן מהטעמים והנימוקים שעמד עליהם ב"כ המשיבה בטיעוניו לעיל.

עותק מההחלטה יישלח לב"כ הצדדים ולשרות המבחן.

ניתנה היום, כ' חשוון תשע"ט, 29 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.